

[Anna Sejerøe-Olsen.]

og til gymnasieskolen, men at der også fra dette område er en nær kontakt til andre former for ungdomsuddannelse, sådan at gymnasiet naturligt kommer til at fremtræde som det, det bør være, et led i ungdomsuddannelserne.

Placeringen af gymnasiet er nævnt. Også vi har måttet indse, at det må være rigtigt, at man netop placerer et forsøgsgymnasium i et område, hvor det er muligt for eleverne at stå i et frit valg.

Ud fra disse bemærkninger kan jeg tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Bernhard Baunsgaard: På den radikale gruppes vegne vil jeg gerne anbefale dette lovforslag og sige tak til undervisningsministeren, fordi han har fremsat dette forslag. I en tid, hvor vi også inden for gymnasieskolen må se, at betingelserne strammes for undervisningen — jeg tænker her på, at elevkvotienten på tilvalgslinjerne er sat op — er det glædeligt, at vi samtidig har kunnet skabe udvej for at foretage sådanne forsøg som disse.

Jeg er ganske klar over, at et forsøgsgymnasium bør lægges i et område, hvor der er nem adgang til at følge den traditionelle eller almindelige gymnasieuddannelse, for skal der være mening med forsøg, så må der også være en mulighed for, at disse forsøg slår fejl, og så må man konstatere, at den uddannelse, som vedkommende gymnasiast har fået, ikke var så god, som hvis man havde fulgt den almindelige gymnasieuddannelse.

Der må altså være adgang til at vælge et almindeligt gymnasium, men jeg kan ikke lade være at understrege heroppefra, at der nu er adskillige steder i provinsen, hvor man godt kunne anbringe et forsøgsgymnasium selv med denne betingelse for anbringelsen. Da der er blevet sagt heroppefra, at det måske har været grunden til, at man ikke er gået til provinsen, skal jeg meget gerne anvise steder, hvor der både er plads til et sådant forsøgsgymnasium, fordi der er andre gymnasier, og hvor der vil være brug for endnu et gymnasium; men det går jeg ud fra at undervisningsministeriet også selv er klar over. Da man imidlertid nu har ført forhandlinger med Herlev og Københavns amt, skal jeg anbefale også stedet, selv om

jeg beklager, at det har været nødvendigt at styrke hovedstadsområdet, skønt vi på andre områder bestræber os for udflytning.

Hr. Orla Møller omtalte, at et sådant forsøgsgymnasium blev dyrt, men jeg er alligevel tryk ved denne ekstra udgift i betragtning af den gavn, vi kan få, i hvert fald har mulighed for at få, for hele samfundet på dette område. Jeg tror, det er vel anbragte penge.

Jeg tror også, jeg på hele den danske gymnasieskoles vegne kan sige tak for, at vi får dette forsøgsgymnasium. For gymnasieskolen er jo et område, hvor der er mange forsøg i gang. I begyndelsen af 1960'erne kom der bl. a. oversigten af Jesper Florander m. fl., der hed sådan noget som „Forsøg i Gymnasieskolen“, og nu har undervisningsministeren atter indkaldt oplysninger om forsøg, der har fundet sted siden da.

Jeg vil gerne sige i anledning af de betragtninger, der kom fra hr. Orla Møllers side om pessimismen vedrørende mulighederne for at foretage forsøg på dette nye forsøgsgymnasium, at jeg er da meget parat til, og det tror jeg at hele udvalget vil være, at gennemgå de betingelser, der er opstillet, og skulle der ikke være tilstrækkelig mulighed for at foretage ønskede forsøg, så kommer vi nok igennem med en forandring.

Men når hr. Orla Møller går så langt som til at sige, at dette skulle umuliggøre forsøg med — jeg tror, udtrykket var — „de stivnede eksamensformer“, så vil jeg gøre hr. Orla Møller opmærksom på, at der allerede i dag i høj grad finder forsøg sted i gymnasieskolen netop på dette område. Det er nu almindeligt, og jeg gad vide, om der findes noget gymnasium, som ikke har prøvet en ny eksamensform. Mange har det f. eks. i historie, hvor man udleverer årstalslister, historisk atlas, giver tid til forberedelse, efter at eksaminanden har fået spørgsmålet stukket ud. Man udleverer kilder til kandidaten, der er oppe til eksamen, kilder, der ikke er gennemgået i forvejen, for at man kan se, om selve den historiske metode er forstået, sådan at man også kan anvende den viden, man har erhvervet, ikke på hukkommelsesstof, men netop på nye områder.

Det er næsten en menneskealder siden, man gik over til i gymnasieskolen at udlevere tekster på fremmede sprog, som ikke var læst i forvejen. Dette er udvidet meget